

lig ikke kunne medføre nogen nævneværdig Nedgang i Forbruget uden maaske i en ganske kort Tid. Og jeg skal i denne Forbindelse tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar Mindretallet — som vist ikke har noget imod, at jeg allerede nu gør nogle Bemærkninger ved dets Betænkning — i Betænkningen har udtalt, at en forøget Skat og en deraf følgende forhøjet Pris vilde medføre en Nedgang i Forbruget, og at det bekræftes af det til Folketingets Udvalgsbetænkning søjede Bilag, hvorefter Afsetningen i Femåret 1891—96 ikke er steget i Forhold til den sikkert voksende Befolkning, særlig i Byerne, ved jeg ikke, om det ærede Mindretal, der har skrevet dette, dog ikke har taget væsentlig fejl i disse Betragtninger. Thi Forholdet er jo i saa Henseende følgende, at Befolkningens Tilvækst efter statistiske Meddelelser, efter den statistiske Aarbog, som alle de Herrer have faaet, i 1880—90, som er den sidste Tid, for hvilken Beregningen er gjort, gennemsnitlig i Byerne er 2,24 pCt. om Aaret, og der er ikke set nogen væsentlig Forandring deri siden 1890, altsaa kunne vi gaa ud fra 2,24 pCt. om Aaret. Hvis ærede Medlemmer ville se det Bilag, som er paaheraabt i Betænkningen fra Mindretallets Side, og som findes i Folketingets Betænkning, ville de der finde nogle Oplysninger om, hvorledes Afsetningen af stattepligtigt Ol har været i Aarene 1890—96. Jeg nævner de sidste 5 Aar, Aarene efter 1ste April 1891, da Skatten traadte i Kraft, og der er Forholdet følgende: Fra Finansaaaret 1891—92 til det følgende er Forbruget steget med 8 pCt., i det næste Aar med 4 pCt., i det næste Aar med 3 pCt. og i det sidste med 9 pCt. Det vil sige, at i de 5 Aar — der er altsaa 4 Aargange — er Forbruget i det hele steget med 24 pCt., altsaa en meget væsentlig og betydelig Stigning, og en meget større Stigning end den, Mindretallet har nævnt i sin Betænkning. Jeg tror derfor, at der ikke paa nogen Maade er nogen Fare for, at man skulde komme til en væsentlig Forringelse af Forbruget derved, at man satte denne Skat under de nuværende Forhold; jeg indrømmer, at jeg for mit Vedkommende gerne vilde se, at der fandt en Indskrænkning i Forbruget Sted, idet jeg tror, at Forbruget er meget for stort og gør megen Skade. Men væsentlig af finansielle Grunde holder jeg altsaa paa, at det er af Bølgighed, at man bliver ved den Skat af 10 Kr., som en Gang er vedtaget af Lovgivningsmagten, og jeg tror ikke, at der er anført eller kan anføres virkelig gode Grunde til, at man skulde forandre dette Tal og gaa ned til 9 Kr., hvor-

imod det er sikkert, at før eller senere vil det bethyde et stort Tab for Statskassen.

Naar Flertallet er gaaet ind paa Moderationen, er det, som jeg allerede har anthydet, for at komme den høitæredede Finansminister og Folketinget i Møde. Flertallet her i Udvalget finder det ikke principrigtigt, heldigt eller nyttigt at indføre en saadan Moderation og et saadant nyt Princip; hvor villigt Flertallet end er, som det høje Ting i det hele, til at tage Hensyn til de smaas Interesser, saa følger dog ikke deraf, at man skal indlade sig paa Principper, man i det hele maatte anse for at være urigtige, og det gør man med Hensyn hertil; jeg tror ikke, det er rigtigt, hensigtsmæssigt eller nødvendigt. Naar man desuagtet gaar ind paa det, er det, som sagt, først og fremmest af det Hensyn, at man altid fra dette Ting ønsker at vise Smødekommen over for de andre Faktorer i Lovgivningsmagten, men dernæst ogsaa, fordi denne Moderation er indskrænket i Varighed til 5 Aar, thi uagtet det er kedeligt nok at skulle paa en vis Maade gaa paa Afkord med Principperne, gør man det naturligvis lettere og bedre, naar det dog faar en Ende dermed, end naar det skal være til evig Tid.

Jeg skal endnu tilføje, at Mindretallet vilde ogsaa gerne være gaaet med til endnu et Aar at lade Skatten forblive ved de 7 Kr., den har været de sidste Aar; Flertallet vilde have foretrukket dette for det Lovforslag, der foreligger nu, selv med den Affattelse, som Flertallet har givet det. Thi man vilde derved have undgaaet at være kommet ind paa et Princip, man, saaledes som jeg bemærkede, i og for sig ikke billiger og ikke hader. Det har imidlertid ikke kunnet lade sig gøre paa Grund af den Modstand, der er rejst derimod fra anden Side. Men fra dette Tings Side vilde der ikke have været nogen Modstand imod under de foreliggende Omstændigheder at gaa til en Forlængelse paa et Aar af Skatten paa 7 Kr. uden Moderation.

Det er altsaa min Opgave paa Flertallets Begne at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 1, hvorved man indfører en Skat af 10 Kr. i Stedet for en Skat af 9 Kr. som Maximum, og jeg skal endvidere tillade mig at anbefale ærede Medlemmet at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 2, som ikke indeholder andet end en forandret Affattelse af Lovforslagets § 2 af Hensyn til, at Lovforslaget ikke kan blive til Lov inden 1ste April dette Aar, og at man derfor har ment, det var nødvendigt at omredigere denne Paragraf.